

[Indenrigsministeren.]

—24 i Landstinget Forslag om Ændringer i Apotekerloven med Hensyn til Apotekerafgiften, Apoteker- og Farmaceutpensioneringen og Tilskud fra Apotekerfonden, ligesom der stilledes Forslag om Adgang til Udlaan af Apotekerfondens Midler til Indehavere af personlige Privilegier. Dette Forslag blev dog ikke gennemført. I Samlingerne 1926—27 og 1927—28 blev der i Landstinget fremsat Forslag til Lov om Kontrol med medicinske Specialiteter, men heller ikke dette Forslag blev gennemført.

Efterhaanden har Udviklingen imidlertid medført, saaledes som ogsaa de her nævnte Lovforslag gav Udtryk for, at Reformen paa forskellige Omraader indenfor Apotekerlovgivningen er ønskelig og i høj Grad tiltrængt, men hertil kommer, at det Problem, der har foreligget nu snart i 100 Aar ved Opretholdelsen af to Slags Apoteksprivilegier, stadig er uløst, til Trods for at der utvivlsomt i to Menneskealdrer har været overvejende Stemmning baade i Befolkningen og i Rigsdagen for, at en Afløsning af de reelle Privilegier maatte finde Sted.

Ud fra de Synspunkter, jeg her kort har nævnt, er der i de sidste Maaneder foretaget omfattende Undersøgelser og Overvejelser i Indenrigsministeriet under Samarbejde med Sundhedsstyrelsen med det Formaal at naa til en samlet Reform af Apotekerlovgivningen. Jeg har Grund til at paaskønne, at det er lykkedes ved et forceret Arbejde fra alle deres Side, der har deltaget i disse Overvejelser, saavel i Indenrigsministeriet som i Sundhedsstyrelsen, at naa saa vidt frem, at jeg allerede i Dag kan fremsætte de to Lovforslag, hvis Titel jeg har nævnt. Jeg skal tilføje, at de Organisationer, der repræsenterer Apotekerne og Farmaceuterne, har haft Lejlighed til under Udarbejdelsen af Lovforslaget at fremsætte deres Synspunkter overfor Ministeriet, ligesom Repræsentanter for disse Organisationer har haft Lejlighed til at forhandle de herhenhørende Problemer med mig.

I Hovedforslaget findes der en lang Række mindre Ændringer til den gældende Lov, en Række Forandringer i Lovens Systematik o. s. v.; jeg skal ikke komme ind paa disse mindre Ændringer, da Bemærkningerne til Lovforslaget er saa omfattende, at de sikkert giver fuld Oplysning i saa Henseende. Jeg skal derfor holde mig til Hovedlinierne med Hensyn til Forandringerne.

Først skal jeg da sige, at Lovforslaget

bygger videre paa Systemet: de personlige Privilegier. Der har jo tidligere staaet store Diskussioner her i Landet om, hvorvidt Apotekervæsenet skulde være undergivet fri Næring, eller om det skulde overgaa til Statsdrift, eller om man skulde bibeholde den Mellemløst, som vort nuværende System faktisk repræsenterer. Erfaringerne fra de Lande, der bygger paa andre Systemer, maa jeg nu sige har ikke givet mig Anledning til paa det nuværende Tidspunkt at gaa bort fra den bundne Næring. Der kan vel paapeges Mangler ved det System, vi har, men der kan ogsaa paapeges meget betydelige Fordele ved det, og med den Myndighed, som Staten gennem den danske Apotekerordning har forbeholdt sig — og forbeholder sig efter det her foreliggende Lovforslag — overfor Privilegiehaverne, kan det med nogen Ret siges, at denne Ordning forener de Fordele, der paa visse Punkter vilde være ved Statsdrift, med de Fordele, der paa andre Punkter knytter sig til Privatdriften.

Lovforslaget tilsigter imidlertid at skabe et ensartet Grundlag for denne bundne Apotekernæring ved at foreslaa Afløsning af de salgbare Privilegier. Der er i hvert Fald 3 Grunde, der nu som tidligere taler for denne Afløsning. For det første er Adgangen til disse reelle Apoteksprivilegier faktisk fri uden Hensyn til de paagældende Farmaceuters faglige Kvalifikation; det er i Virkeligheden alene Spørgsmaalet, om vedkommende har den fornødne Formue til at købe et Privilegium for, der er afgørende; medens andre Farmaceuter maa vente paa at blive befordret, til de er over 50 Aar gamle, kan den Farmaceut, der er midt i Tyverne og ikke har andre særlige Kvalifikationer end en stor Formue, straks springe ind i Apotekervirksomheden.

Dernæst er det givet, at Omsætningen af disse Apotekerprivilegier ofte har givet Anledning til en usund Overkapitalisering, som ikke kan være gavnlig for Apotekergættet og kun kan virke skadeligt paa Dispositioner indenfor et Fag som dette. Endelig er det klart, at det ved alle Overvejelser vedrørende Apotekerforholdene her i Landet er en stor Fordel, at alle Apoteker hviler paa samme Grundlag. Set fra Statens og Samfundets Side er det efter min Mening af stor Betydning at faa gennemført Ensartethed indenfor Apotekernæringen.

I dette Øjeblik findes der her i Landet 100 salgbare Apotekerprivilegier mod 228 personlige Privilegier. Den aarlige Omsætning er for de salgbare Privilegier ca. 13 Mill. Kr., medens den tilsvarende Omsæt-